Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 34 (922) * miercuri 21 aug. 1963 * 8 pag. 30 bani

TRĂIASCĂ 23 AUGUST

ZIUA ELIBERĂRII ROMÎNIEI DE SUB JUGUL FASCIST!

Sărbătoare

Coborîră pîn-la noi
stelele, în limpezi ploi;
licăresc pe steaguri blînd,
stemele încununînd.

Soarele sărbătorește
razele și le-mpletește,
țara să ne-o-mbrace-n ie
de mătase, aurie.

Și veniră de cu zori,
în coloane, lunci de flori,
să încingă-n piețe hora
și să spună tuturora:

Că ni-e dragă țara-ntreagă
viața noastră ne e dragă
și Partidul, cel prin care
țara-avem și sărbătoare.

HORIA ARAMĂ

Lumina lui August

Stați roată în jurul focurilor de tabără și cîntați, tineri prieteni: cîntecul despre cravata roșie, despre angajamentul vostru solemn — sau cel despre mîndria că, străbătînd drumurile patriei, ați întîlnit pretutindeni haina ei nouă, trainică și bogată, țesută în fir de aur de socialism; cîntecul despre visele care se împlinesc — sau cel despre puterea fermecată a prieteniei...

Suiți cîntece, înălțați-vă spre bolta senină! Fiecare dintre voi și toate laolaltă prefaceți-vă într-un imn fierbinte, de dragoste și de recunoștință, închinat partidului comuniștilor, luptei sale neînfricate care ne-a adus libertatea, puterii și înțelepciunii sale cu care ne conduce pe drumul luminos al socialismului, al păcii și prieteniei, al mîndriei că poporul nostru harnic și talentat e stăpîn deplin pe munca și visul lui. Suiți cîntece, înălțați-vă spre bolta senină! Copiii patriei, schimbul de nădejde al minunaților constructori de azi, vă trimit să povestiți despre anii lor voioși, despre nemărginita dragoste și grijă cu care îi crește partidul, deschizîndu-le larg porțile grădinilor fermecate ale vieții noastre noi, învățîndu-i cum să devină ei înșiși grădinari iscusiți și îndrăzneți. Purtați, cîntece, povestea lor! Ei trăiesc neasemuita fericire de a nu fi cunoscut nici o zi, nici o clipă de robie; s-au născut sub soarele lui 23 August, ziua tuturor cîntecelor noastre de bucurie care împlinesc 19 ani și sînt de o vîrstă cu libertatea, cu demnitatea, cu fericirea noastră. Copiii au crescut o dată cu noile uzine, orașe și cartiere; ochii lor văd cum gospodăriile agricole colective au alungat sărăcia din sate, cum forța apei e transformată în lumină, cum, numai anul acesta, în zilele de vară cînd ei s-au odihnit, mîinile harnice ale poporului nostru le-au dăruit numeroase școli noi, milioane de manuale noi. Purtați, cîntece, povestea copiilor noștri! Din ea răzbate viguros, solemn, angajamentul lor de a fi gata întotdeauna să trăiască, să învețe și să muncească astfel încît să poată da patriei, cauzei mărețe a partidului, tot ce au mai bun și mai frumos, să ducă mai departe, mai sus, flacăra libertății aprinsă la 23 August 1944 și care va lumina veșnic calea poporului nostru spre visul de veacuri al omenirii: comunismul.

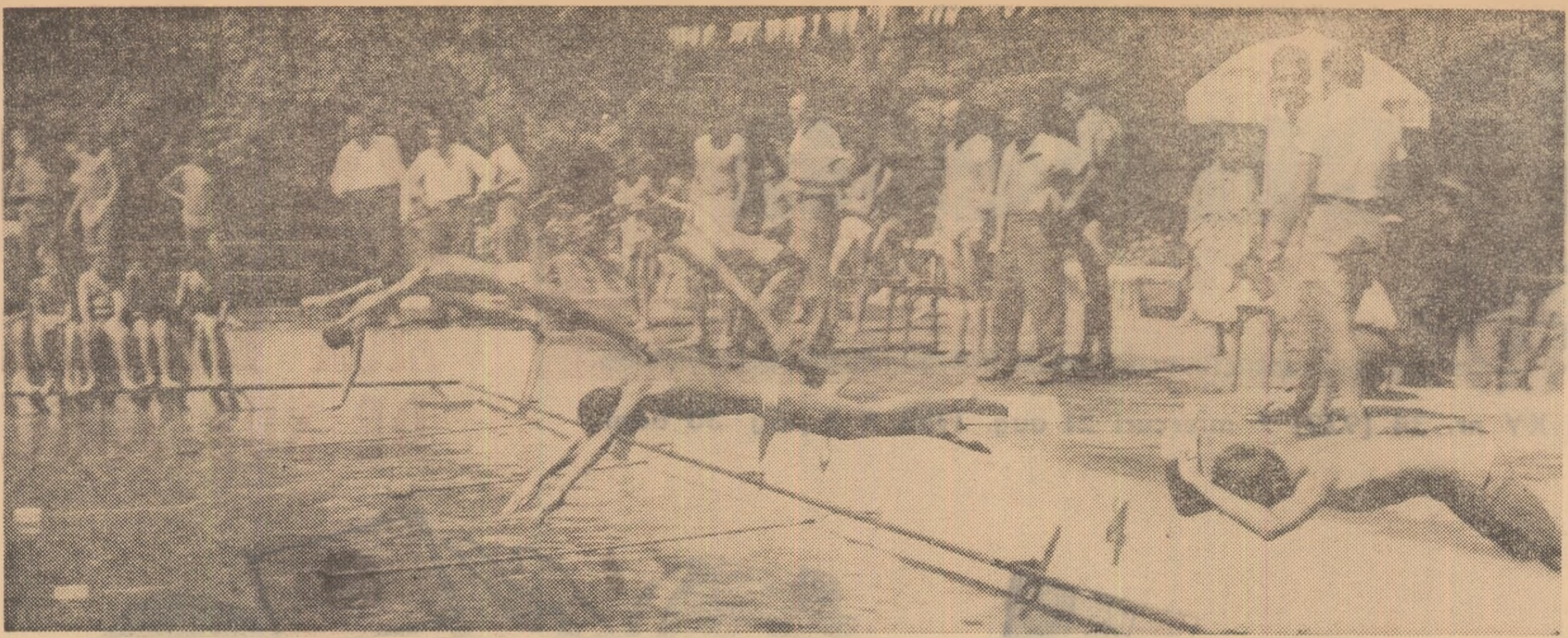
Suiți cîntece, înălțați spre bolta senină cuvintele simple ale copiilor: „Mulțumim din inimă partidului!". Ele string laolaltă, ca un buchet de flori proaspete, fapte și năzuințe. Ele dăruiesc sărbătorii de astăzi, lui 23 August, culorile gingășiei, ale bucuriei de a fi copil într-o țară liberă, puternică, bogată, prietenoasă, pașnică.

OCTAV PANCU-IAȘI

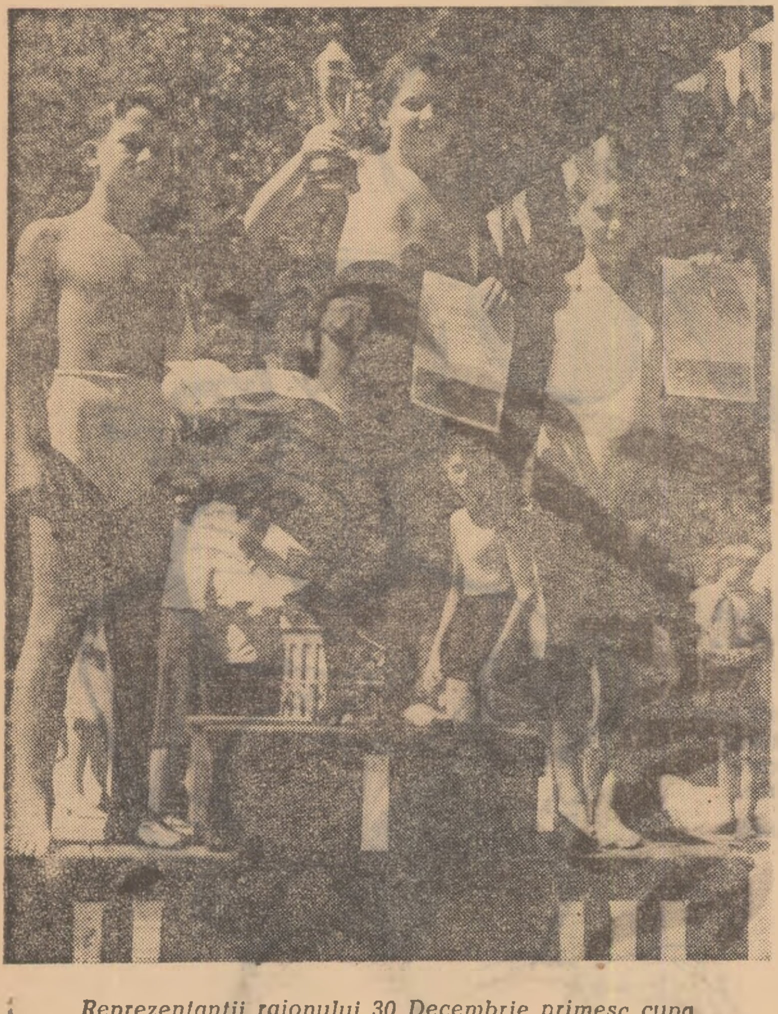
O căldură toridă de vară, participare entuziastă aproape la toate probele și organizare excelentă, iată cadrul în care s-au desfășurat duminică dimineață la Palatul pionierilor întrecerile finale ale

CELEI DE-A XIII-a EDIȚII A „CUPEI SCÎNTEII PIONIERULUI" LA NATAȚIE

competiție sportivă închinată zilei de 23 August

Start în una din probele de liber

Reprezentanții raionului 30 Decembrie primesc cupa

Multe emoții în probele de 33 m bras

Primele șase concurente s-au prezentat la start. Se așteaptă fluierul arbitrului. Puțină neatenție și fetița de pe culoarul 1 sare după acest fluier. Celelalte concurente au luat avans. De pe margine, coechipierii o încurajează frenetic: „Hai, Raluca, hai, Raluca!" Și Raluca, fetița care sărise în apă cu întîrziere, reface repede handicapul și cîștigă proba.

Nici băieții n-au fost scutiți de emoții și în special reprezentanții raionului 30 Decembrie, care așteptau cu sufletul la gură prima lor victorie. Parcă știind acest lucru, Lorentz Mihai s-a impus în seria lui încă de pe primii metri și a reușit într-o manieră de o rară spectaculozitate să-și surclaseze toți adversarii.

35 concurenți la 33 m liber!

35 concurenți, șase serii și, bineînțeles, dispute foarte pasionante. Desigur însă că întrecerile din seria a treia au atras cele mai multe priviri. Mai întîi, pentru că în ea se aflau cei mai valoroși concurenți printre care și un tradițional finalist al competiției: Gheorghe Dumitru, reprezentant al raionului 30 Decembrie. După primul sfert de bazin în frunte se află Blinov Anatol (raionul Tudor Vladimirescu). La jumătate tot el conduce. Abia de aici Gheorghe Dumitru începe să-și spună cuvîntul. Sprintează și cîștigă detașat.

La fete lupta pentru primul loc s-a dat între Zeicescu Adriana și Radu Lucia. Titlul de campioană a revenit pînă la urmă lui Zeicescu care s-a impus prin experiența ei de înotătoare.

O veche cunoștință ...și campioană

E vorba de pioniera Gotlib Iolanda. Ea participă pentru a treia oară la finala cupei, iar acest an este al doilea cînd devine campioană. De altfel, la această probă multe concurente au participat și la finala de anul trecut.

Ce s-a întîmplat la băieți? Serămăt Ion (raionul Lenin) se anunța un virtuos campion mai ales după rezultatele înregistrate în fazele anterioare ale competiției. Duminică însă la finală a fost nevoit să se mulțumească cu locul II, primul loc fiind obținut de Sîrbu Adrian la o diferență de mai bine de o secundă.

Noi puncte pentru reprezentanții raionului 30 Decembrie

Ultimele probe de 66 m. liber și de ștafetă au adus noi puncte reprezentanților raionului 30 Decembrie. Mai întîi, băieții, prin Costea Valentin și Nicolae Adrian, au cîștigat primele două locuri, iar apoi fetele, prin Sfîrlea Dumitra și Negru Angela, s-au clasat pe locurile II și III. În ceea ce privește cele două probe de ștafetă, ele au venit să confirme o dată mai mult buna pregătire a reprezentanților raionului 30 Decembrie care și în acest an au cîștigat „Cupa Scînteii pionierului".

O mențiune pentru cea mai mică participantă, Miloglav Gabriela, de la Școala de 8 ani nr. 166 din raionul 16 Februarie.

Iată acum numele campionilor: Fete, **33 m bras:** Simionescu Raluca, 29" 4/10; **33 m. liber:** Zeicescu Adriana (30 Dec.) 28" 2/10; **66 m. bras:** Gotlib Iolanda (30 Dec.) 59" 8/10; **66 m. liber:** Simionescu Carmen (Grivița Roșie) 55" 6/10. **Băieți: 33 m. bras.** Lorentz Mihai (30 Dec.) 31" 3/10; **33 m. liber:** Gheorghe Dumitru (30 Dec.) 24"; **66 m. liber:** Costea Valentin (30 Dec.) 42" 6/10; **66 m bras:** Sîrbu Adrian (30 Dec.) 1'3" 5/10. **Ștafeta 4x33 m. liber fete:** 30 Decembrie 2'11" 5/10 și **4x66 m. liber băieți:** 30 Decembrie 3'18" 9/10.

NICOLAE BULGARU

Zboară către-nalt, FLACĂRA DE AUGUST

Era seara tîrziu cînd din parcul Palatului pionierilor din București se auzea pînă departe zvon de glasuri vesele. Să intrăm împreună. Vedeți, sînt sute de fete și băieți. Pionierii bucureșteni cîntă. Poate la ora aceasta același cîntec se aude și la Iași, la Cluj sau la Suceava. E cîntecul copilăriei fericite. La focul de tabără în cinstea mareței sărbători a poporului nostru — 23 August, organizat de către „Scînteia pionierului" în colaborare cu Comitetul orășenesc al U.T.M. București, Palatul pionierilor și Televiziunea romînă, unii pionieri au fost și anul trecut, și acum doi ani... Vin cu bucurie, cu nerăbdare pentru că știu că aici își unesc glasurile cu alți copii și împreună mulțumesc partidului pentru copilăria de azi, pentru pace, pentru școlile noi și luminoase în care învață, pentru manualele primite gratuit, pentru tot ce copilăria părinților n-a putut bănui că există — pentru viața lor fericită.

Dar iată că serbarea a început. Mai întîi s-au întrecut individual în cîntece și poezii, și-au încercat puterea și rezistența pe terenurile de sport, au participat la nenumărate jocuri pionierești. Apoi s-au strîns cu toții în poieniță. După careul pionieresc s-a lăsat o liniște solemnă, emoționantă. Tovarășul general maior Florescu Haralambie de la Academia militară a început să povestească despre evenimentele istorice de la 23 August 1944. El vorbește copiilor despre eroismul cu care formațiunile de luptă patriotice, împreună cu armata, au acționat sub conducerea partidului comunist pentru a răsturna dictatura militaro-fascistă. Alături de Armata Sovietică, arată vorbitorul, armata romînă a trecut la curățirea teritoriului țării de cotropitorii fasciști, a contribuit la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei.

Ecoul zilelor furtunoase de acum 19 ani era prezent aici cu toată căldura și avîntul lor patriotic. Ascultînd cu atenție cele povestite, fiecare pionier a înțeles că în istoria țării noastre 23 August 1944 a însemnat o cotitură hotărîtoare, că în jertfele de atunci, în eroismul poporului nostru, al clasei muncitoare conduse de partid se află izvorul tuturor bucuriilor prezente.

E ora 20 fix. Zece trompetiști dau semnalul... Și un șuvoi de flăcări se înalță către cer. Alături, corul Palatului pionierilor interpretează „Partidului slavă". Rînd pe rînd orchestrele de mandoline, de instrumente populare, de acordeoane își fac loc pe podiumul „artiștilor". Se înalță cîntecul pionieresc dedicat patriei noastre înfloritoare, partidului drag părinte, răsună cîntece vesele de tabără. Echipa de dansuri populare, ansamblul de gimnastică, recitatorii sînt și ei prezenți.

Zboară către-nalt, flacără de august! Focul trosnește ușor, scînteile sar în toate părțile, ghirlande de artificii se risipesc pe siniliul cerului, iar pionierii rîd și sînt fericiți. E sărbătoarea lui August 23!

GETA COSTIN

MULŢUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI!...

...este cîntecul ce se înaltă peste tot, la munte, în jurul focurilor de tabără, pe litoral...

Într-o dimineaţă, cînd soarele a răsărit din apa albastră — albastră a mării, a privit mirat la poalele Năvodarului: micul orăşel al cabanelor pionereşti era populat cu mulţimea de băieţi şi fete purtători ai cravatelor roşii! Pescăruşii, obişnuiţi doar cu cîntecul lin al valurilor, au tresărit şi ei la sunetul goarnei pionereşti...

Nu vă miraţi, prieteni, sîntem noi — pionierii!

Sîntem noi, cei 200 de pionieri şi şcolari din regiunea Suceava; sîntem noi, cei 200 de pionieri şi şcolari fii ai muncitorilor şi colectiviştilor din regiunea Braşov; sîntem noi, cei 150 de pionieri şi şcolari ai oţelarilor hunedoreni... Sîntem noi, cei peste 2 000 de pionieri din toate colţurile ţării. Am venit să ne scăldăm în apa ta limpede — mare, să creştem, să ne jucăm sub mîngîierea razelor tale — soare! Am sosit aici prin grija părintelui nostru al tuturor — partidul!

Aici, în tabără, avem tot ce ne trebuie: hrană îmbelşugată, odihnă şi jocuri, profesori buni şi veseli, nedespărţitul nostru prieten — voioşia. La sfîrşitul zilelor de tabără, în care am vizitat Uzina de superfosfaţi, oraşul nou Năvodari, am participat la întreceri sportive, ne-am jucat şi am mai crescut un pic, ne despărţim cu greu de locurile acestea dragi unde am simţit din plin grija atentă cu care sîntem înconjuraţi. Şi iată-ne acum, unindu-ne cu toţi glasul şi mulţumind din inimă, partidului nostru drag, Comitetului său Central.

Zilele petrecute aici le vom păstra alături de cele mai dragi amintiri ale copilăriei noastre fericite. Peste puţin, întorşi la şcoală, ne vom strădui să învăţăm şi mai bine, să adunăm în catalog şi mai multe note bune, dovedind prin fapte recunoştinţa noastră.

În numele celor peste 2 000 de pionieri şi şcolari aflaţi în tabără la Năvodari,

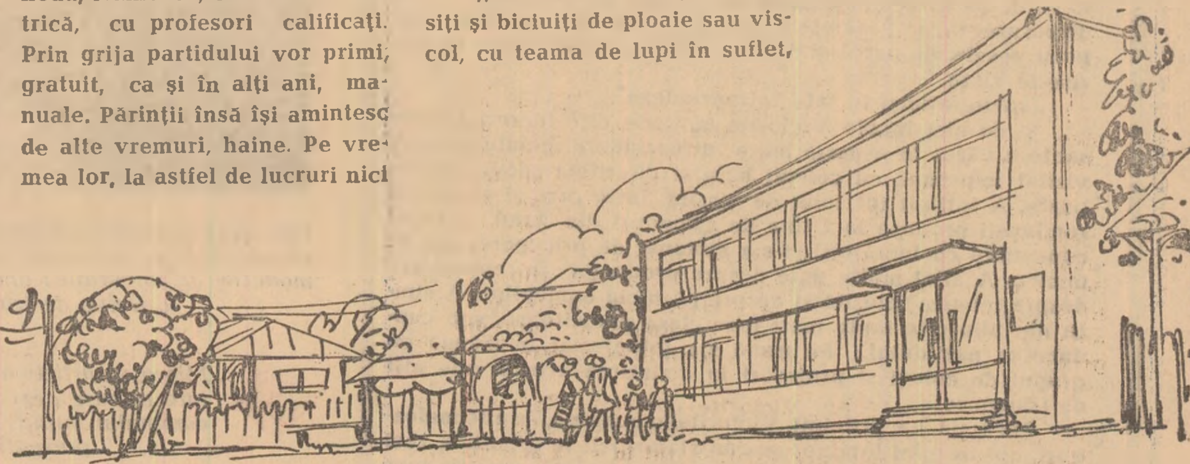
COLECTIVELE DE CONDUCERE ALE UNITĂŢILOR

Bucuria tuturor

În fiece dimineaţă, plecînd spre colectivă, părinţii noştri se opresc în drum şi privesc. Privesc şi se bucură. Au şi de ce! La Rapsig se ridică o nouă şcoală de 8 ani. Clase mari, luminoase! Pionierii se bucură şi ei. Şcoala va fi a lor, o şcoală nouă, frumoasă, cu lumină electrică, cu profesori calificaţi. Prin grija partidului vor primi, gratuit, ca şi în alţi ani, manuale. Părinţii însă îşi amintesc de alte vremuri, haine. Pe vremea lor, la astfel de lucruri nici nu puteau visa copiii ţăranilor muncitori, pentru că nu şi le imaginau. Numai fiii bogătanilor puteau învăţa, plătind gazdă la Sebiş... Cei mai săracuţi care se încumetau să înveţe mai mult, trebuiau să meargă zilnic 10 — 12 km pînă la Sebiş, 10—12 km înapoi... obosiţi şi biciuiţi de ploaie sau viscol, cu teama de lupi în suflet, îngheţaţi bocnă sau vlăguiţi de arşiţă...

La Rapsig se ridică azi şcoala nouă. Ne bucurăm noi, copiii, se bucură părinţii: îşi ştiu feciorii la carte aici, în sat, acasă. Şi asta e mare lucru!

ERCAN ANA
comuna Rapsig, raionul Gurahonţ, regiunea Crişana

La Casa pionierilor

În oraşul nostru, ca şi în multe alte locuri din ţară, pionierii petrec zile frumoase, îşi îmbogăţesc cunoştinţele la cercurile Casei pionierilor. Peste tot, la cercul mîinilor îndemînatice, la cercul de muzică şi balet, noi, copiii, învăţăm lucruri interesante, ne dezvoltăm aptitudinile, sub îndrumarea atentă a profesorilor.

La cercul micilor naturalişti, de pildă, care are peste 170 de membri, se desfăşoară o activitate deosebit de bogată.

Am făcut observaţii interesante asupra creşterii şi dezvoltării unor plante, am studiat viaţa albinelor, am învăţat să facem disecţii, să împăiem păsări. Cu ajutorul tovarăşei profesoare am alcătuit şi o frumoasă dioramă cu vieţuitoare şi plante de baltă...

Despre activitatea noastră în cadrul cercurilor ar fi încă multe lucruri minunate de spus, căci o parte din copilăria noastră fericită ne-o petrecem şi aici.

PĂNESCU SEBASTIAN
membru al cercului micilor naturalişti Casa pionierilor — Tr. Severin

Pe drumurile patriei

Cînd primele raze de soare mijeau pe dealurile Dumbrăvenilor, autobuzul elegant ne ducea spre primul punct al călătoriei noastre — Lacul Roşu. Aici, după ce am vizitat staţiunea, am coborît prin serpentinele de o rară frumuseţe ale Cheilor, spre Bicaz. Cît de mult ne-am bucurat cînd am vizitat hidrocentrala „V. I. Lenin" şi am făcut o plimbare cu vaporul pe... marea de la Bicaz. Apoi, din nou la drum. Piatra Neamţ, silueta din sticlă şi neon a Săvineştilor, apoi Buhuşi. Bacău, Adjud, Mărăşeşti, Tecuci, Galaţi, Brăila. Nu vom uita niciodată plimbarea pe Dunăre, nici răsăritul şi apusul de jar al soarelui. Prima escală — Tulcea, după care Babadag, Constanţa şi... litoralul cu palatele ca din poveşti.

La Bucureşti ne-au uimit numeroasele construcţii frumos colorate, care au întinerit Capitala noastră dragă.

Întorşi acasă, sîntem nespus de bucuroşi că am avut prilejul să cunoaştem bogăţiile şi frumuseţile patriei dragi, măreţele realizări înfăptuite în anii luminoşi ai republicii.

CIOTLOŞ MARIANA
comuna Dumbrăveni, raionul Sighişoara regiunea Braşov

Zîmbet şi soare!

La demonstraţiile oamenilor muncii sînt mereu prezenţi pionierii şi şcolarii pentru a-şi arăta alături de cei mari dragostea şi recunoştinţa faţă de părintele iubit — Partidul Muncitoresc Romîn.

Partid iubit, îţi mulţumim pentru şcolile mari şi luminoase în care învăţăm, pentru zilele minunate ale vacanţei din tabere de la munte şi mare, pentru copilăria noastră fericită!

Din tabără de la Bucşoaia

În zori de zi, peste Bucşoaia
Se-nalţă soarele fierbinte
Şi fuge peste creste ploaia,
Iar ziua-mbracă noi veşminte.

Trompeta sună deşteptarea
Şi pionierii somnoroşi,
Treziţi, fac toţi înviorarea
Şi spre solarii merg voioşi!

Cu barca pe valuri mărunte
Sau la gimnastică şi cor,
La club sau pe cărări de munte,
Şcolarii trec cu cîntul lor.

Răsună tabăra oriunde
De cîntec drag, pionieresc,
Iar cîntul pe-ale sale unde
Copilăria o slăvesc.

Colectivul de creaţie al taberei centrale Bucşoaia, regiunea Suceava.

EUGEN FRUNZĂ

Reportajul Victoriței

Pe masa mea de lucru se află, nu doar o simplă scrisoare, ci un scurt reportaj însoțit de fotografii. L-a expediat din Orșova pioniera Ionescu Victoria de la Școala medie „Ștefan Plavăț". Despre ce ne scrie Victorița? Despre o excursie. Dar s-o lăsăm chiar pe dînsa să înceapă povestirea:

„Cînd am fost anunțați că împreună cu cercul de foto-amatori vom face o excursie la I.M.O., m-am bucurat foarte mult. După ce ne-am pregătit, ne am adunat în curtea Casei pionierilor din orașul Orșova... Era o dimineață plăcută... Roua de pe firicelele de iarbă și de pe frunzele copacilor nu dispăruse încă. Păsărelele de prin ramurile pomilor ciripeau vesele, de parcă-și dădeau binețe. Toată natura se trezise la viață.

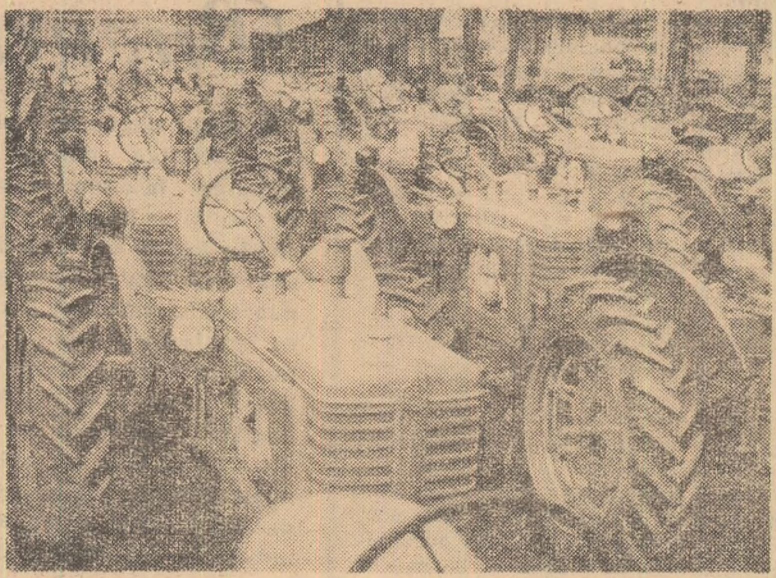
Iată-ne ajunși în fața întreprinderii".

Și de aici încolo Victorița ne scrie cîte lucruri interesante a văzut în această mare întreprindere metalurgică. A vizitat împreună cu colegii hala și diferitele secții specializate. A întîlnit tot soiul de mașini, între care și strunguri romînești produse la Uzina de strunguri din Arad. A făcut cunoștință cu lucrătorii și s-a minunat de priceperea lor în muncă. A aflat multe date despre producția întreprinderii, despre tehnica folosită și despre hărnicia oamenilor. A simțit din plin cîte fapte mari face clasa muncitoare, sub conducerea partidului. Pe urmă s-a fotografiat împreună cu grupul de colegi și profesori în amintirea acestei zile atît de frumoase.

Excursia i-a prilejuit Victoriței o imagine. Pe alte meleaguri, noi imagini luminoase s-au statornicit în inimile a zeci și sute de mii de copii care au străbătut în vara aceasta țara în lung și în lat, în excursiile și drumețiile lor: Bicazul dătător de lumină, cu tînărul port apărut în vecinătatea Ceahlăului, Laminorul de la Roman, Uzina de rulmenți din Bîrlad, Uzina de tractoare și cea de autocamioane din Brașov, marele Combinat chimic de la Borzești; noile orașe apărute pe harta țării în anii puterii populare: Onești, Uricani, Victoria...

Privesc fotografia pe care am găsit-o în plic. S-o păstrezi cu grijă, Victorița! Îți va prinde bine o dată! Vor trece anii și vei întîlni încă multe locuri minunate, fabrici noi, hidrocentrale și grădini sădite de mîna poporului nostru, constructor al socialismului. Vei învăța că numai în muncă își află omul adevărata menire și bucurie. Și cînd vei răsfoi albumul, fotografia de acum va fi ca o lecție de istorie și ca o chemare către noi fapte luminoase.

Mă uit la voi cum zîmbiți din fotografie și mă gîndesc la anii care vin. Noi avem o țară înfloritoare, puternică, în care poporul își clădește zi cu zi viața așa cum a rîvnit-o de veacuri. Voi veți duce mai departe steagul victorios al socialismului și comunismului. Viitorul vă așteaptă cu brațele deschise. Învățați, instruiți-vă, pregătiți-vă cum se cuvine pentru marele examen al viitorului.

Prin grija partidului și guvernului, agricultura noastră socialistă este înzestrată cu tractoare și mașini agricole moderne. În fotografie: un nou lot de tractoare fabricate la Uzina de tractoare din Brașov.

Mișcarea artistică de amatori a luat în anii puterii populare o mare dezvoltare. În fotografie: echipa artistică a căminului cultural din comuna Marișel, regiunea Cluj, prezentînd un spectacol în aer liber.

Gospodarii din Len

De curînd s-au împlini
ani de cînd țăranii
comuna Lenauheim, re
urmînd învățătura pa
unit pămînturile laolal
o viață nouă în marea
podăriei colective. Ce au realizat
Lenauheim în acești ani? E greu
cele cîteva rînduri de față. Discuț
avut-o recent cu președintele gosp
tive, Viorel Uibaru, ne va prileju
gine sumară.

— Am aflat că aveți realizări
dori să cunoaștem unele amănunte

— Cu plăcere. O să mă o
la cultura cerealieră și la creșter
— ramuri principale în cadrul gos
tre colective. Semnificativ este fap
tatea lucrărilor agricole, cum ar f
natul, prășitul și recoltarea păi
mecanizat. Avem la dispoziție no
numeroase alte mașini agricole.
pentru transportul produselor, ave
mioane. Veniturile bănești realizat
rie anul trecut, prin valorificare
agricole, au fost de aproape 7 00
Sectorul zootehnic, de asemenea,
neîncetat. O arată aceasta și cele 4
ții zootehnice noi ridicate în gosp

— Dar în legătură cu creșterea
trai material și cultural al colecti
puteți spune?

— Ca rezultat al veniturilor ol
podăria colectivă, multe familii
s-au mutat în ultimul timp în
Partea comunei în care s-au ridica
primit, de altfel, numele de Satu-
comună 240 mașini de spălat
aragaze, 43 de motociclete, 2 le
82 de familii și-au cumpărat g..ni
nouă.

Gospodăria noastră colectivă —
are un club spațios, în care cole
șoară o bogată activitate cultural
mația de dansuri, echipa de t
pregătite au fost prezentate nu n
noastră, ci și în localitățile din
unde s-au organizat mai multe tu

AL. I

EI AU LUPTAT ÎN AUGUST (III)

TURNUL DE FOC

Inginerul Truță se plimba încet prin curtea uzinei. La un pas în urmă venea meșterul Arguță. Așa-i plăcea lui să meargă; un pas mai în urmă. Din cînd în cînd însă îl ajungea pe acesta și atunci îl lua la întrebări. Așa și acum.

— Vezi matale, tovarășe inginer, turnul ăsta?

— Ăsta de apă?

— Ăsta! Cîndva, noi îi ziceam „turnul de foc"! Știi că-mi dau lacrimile cînd mă gîndesc că-l demolăm? Nici de casa mea nu mi-ar pare așa rău...

— Ce vorbești!

— Așa, zău! Eu...

— Da' de ce-ți pare așa de rău după turn, meștere Arguță?

Meșterul tăcu o vreme, apoi:

— Da' matale, dacă nu te superi, cam cîți ani ai?

— 28.

— 28? Ei, brava. Da' de loc, d-unde ești?

— De-aici, din oraș. Dar ce-i asta, meștere, mă pui să-mi fac autobiografia?

— Nț. Alta-i povestea. Dacă spui că ai 28 de ani, apăi atunci, pe vremea aceea, aveai 10-11 ani, așa-i?

— Cînd „pe vremea aceea"?

— În '44. În august. Mai ții minte? Ei, ce i-am tras atunci. Din turnul ăsta, de sus. Eram eu, Nicolaie Costescu și lăcătușul Matei, de la sculărie. Toți trei pe-o mitralieră. Nici la 50 de metri de gardul fabricii nu i-am lăsat pe fasciști să se-apropie. I-am luat prin surprindere, să le treacă pofta să intre-n fabrică. Sus, pe turn, a murit bietul Costescu. L-a lovit un glonț, direct în inimă.

Meșterul Arguță oftă scurt, își șterse ochelarii pe furiș cu batista, apoi și-i așeză iar și continuă.

— Da' știi? Mă mîngîi cu ideea c-o să înălțăm aci o uzină modernă.

Dinspre direcțiune venea repede inginerul Virgil.

— Gata, peste 3 minute dinamităm!

Meșterul Arguță se mai uită o dată la turnul vechi, de apă, apoi intră repede în adăpostul improvizat.

— Dacă ți-i greu, meștere, răsucesc eu jucăria aia, zise inginerul Truță.

Spune, Argeș, spune tu...

Spune, Argeș, spune tu,
Spune tu că ai văzut
Cum trăiam din greu în jug,
Strîngînd la boieri belșug.
Spune tu c-ai cunoscut
Viața noastră din trecut.
Fără case, fără pîine
Îndurarăm trai de cîine...

Spune cum în patru-ș patru
S-au rupt lanțurile-n patru
Și ne-a scăpat de robie
Partidul, pentru vecie.
Spune, Argeș, spune tu
Cum a fost și cum e-acu'.
Rotesc ochii peste țară —
Pretutindeni, primăvară:
În fabrici și pe ogoare
Viața-i stup de bunăstare.
Spune, Argeș, să se știe
Că muncim cu bucurie
Pentru pace, pentru țară —
Republica Populară.

Culeasă din com. Rociu, regiunea Argeș

Dar meșterul a și răsucit declanșatorul.

O bubuitură puternică, un nor de praf, și turnul a dispărut.

— Lasă, meștere, că d-ta ai să pui piatra de fundație a noii uzine, îl bătu pe spate inginerul.

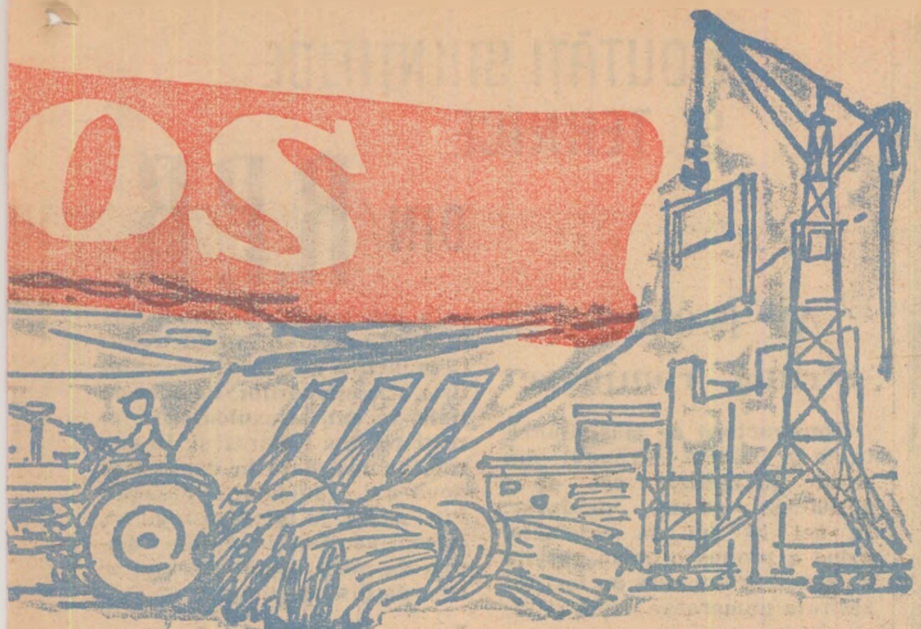
— Fie, băiete, rîse bătrînul. Atunci, în august 1944, apărase din turnul ce-a fost și uzina care prinde viață acum.

Am poposit la o t
lor noștri: veselie p
Dintre multele tal

GHIOCEL EUGENIA, clasa
III-a, din Cernavodă, cîntăre
Cel mai mult din toate cîntec
îndrăgește unul „Dobrogeanca"

Eu le doresc cu prilejul săr
vețe bine fiind sigură că vor a

...cim

...rezoce ...i din ...Banat, ... şi-au ...ndu-şi ...a gos-...rii din ...tat în ...are am ... colec-... o ima-

...e. Am

...d ...nalelor ...i noas-...majori-..., semă-... se fac ... bine şi ...menea, ...autoca-...spodă-...luselor ...le lei. ...zvoltat ...nstruc-

...ului de ..., ce ne

... în gos-...ctivişti ...e noi. ...e noi a ...xistă în ...180 de ...e...ar ...mobilă

...oria" — ... desfă-...ul, for-... Piesele ...e scena ...ejurimi,

...FRIM

Tăt ce văd pare-mi frumos

Cît mă uit în sus şi-n jos
Tăt ce văd pare-mi frumos.
Cît mă uit în jos şi-n sus
Tăt ce văd pare-mi plăcut.
Că-i frumos cîmpul brăzdat,
Fără firicel de hat
Şi-i frumos satu-nflorit
Zi de zi întinerit.
Că-i plăcută voia bună,
Munca spornică-mpreună,
Şi-i plăcut belşugu-n stivă,
Rod din marea colectivă.

MARIA VELEA
colectivistă, comuna Cufoaia, raionul Lăpuş, regiunea Maramureş

Vesel mi-s în şa...

Soarele prăvale
Luminiş pe cale
Şi-mi aşterne mie
Drumuri de dimie.
Vesel mi-s în şa
Uite, iac-aşa,
Că trimisu-m-a tot satu
La ciobani să duc bucate;
Caşul, cînd mă-ntorc, s-aduc
Învelit în foi de nuc,
Burdufi grei şi telemea
Pentru colectiva mea.

Culeasă de la Gheorghe Crişeneanu din satul Crişeni, regiunea Hunedoara

PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE

Anul acesta ţara noastră a participat pentru a cincea oară consecutiv la Tîrgul internaţional de mostre de la Göteborg — Suedia. Numeroşii vizitatori ai pavilionului nostru, în care au fost expuse diferite maşini-unelte, utilaje electronice, tractoare, produse petroliere, chimice şi de artizanat au făcut o înaltă apreciere bogăţiei şi calităţii produselor industriei romîneşti constructoare de maşini ca şi celorlalte exponate prezente în pavilionul romînesc.

★

Recent a apărut în Italia, în traducerea lui Mariani Baffi, un nou volum de M. Sadoveanu, cuprinzînd „Hanul Ancuţei", „Baltagul" şi „Bordeenii". În cuvîntul introductiv, scriitorul italian Mario de Micheli prezintă unele informaţii asupra biografiei lui Mihail Sadoveanu ca şi o seamă de aprecieri asupra operei, pentru o cunoaştere mai bună în rîndurile cititorilor italieni a marelui nostru povestitor.

...din Sinaia, una din foarte multele tabere din ţară făcute pentru odihna copii-...t, program bogat, jocuri, distracţie, alimentaţie bună. ...ntîlnite în tabără vă prezint trei:

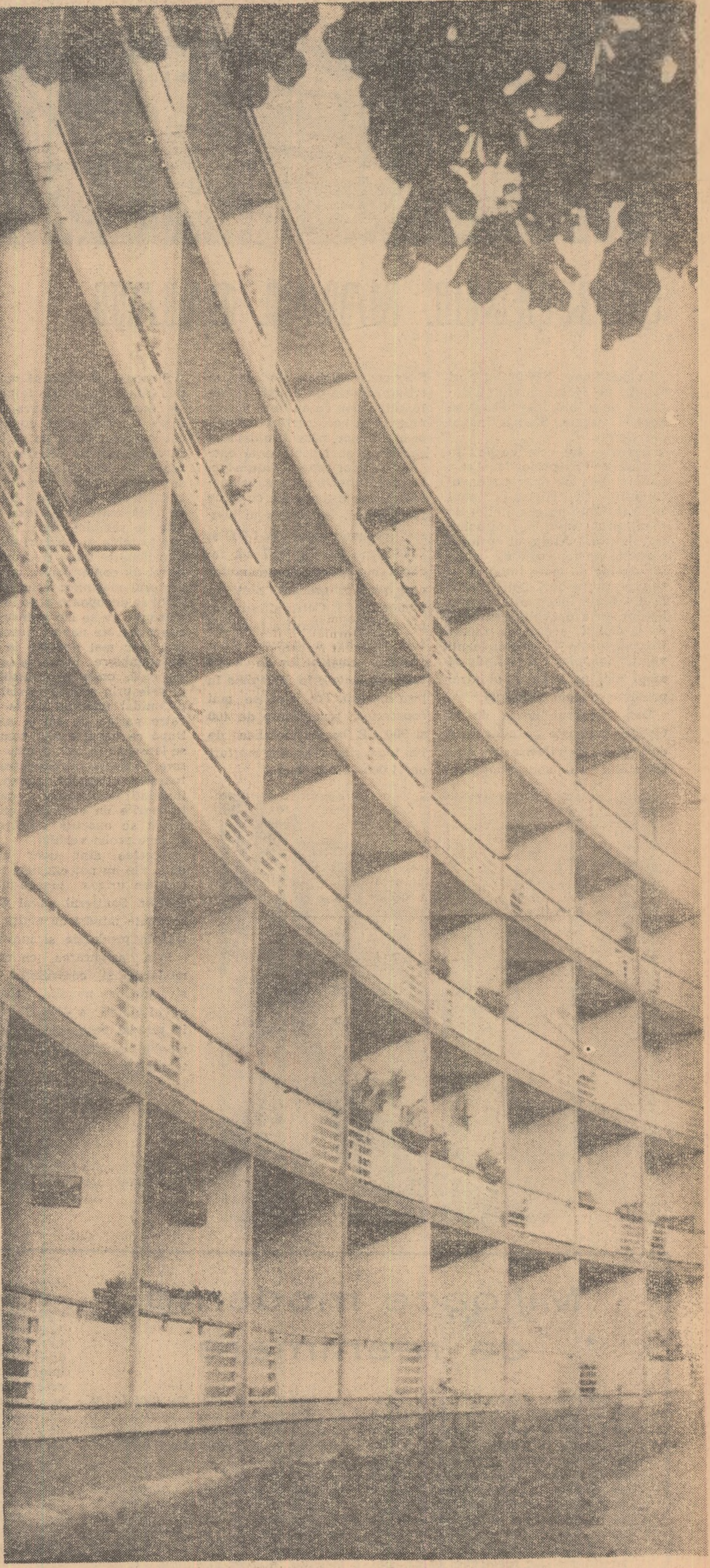
CRIŞAN GEORGETA clasa a III-a, din comuna Basarab, este o foarte bună povestitoare. Are şi autorii ei preferaţi: Creangă, Alecsandri, Nina Cassian...

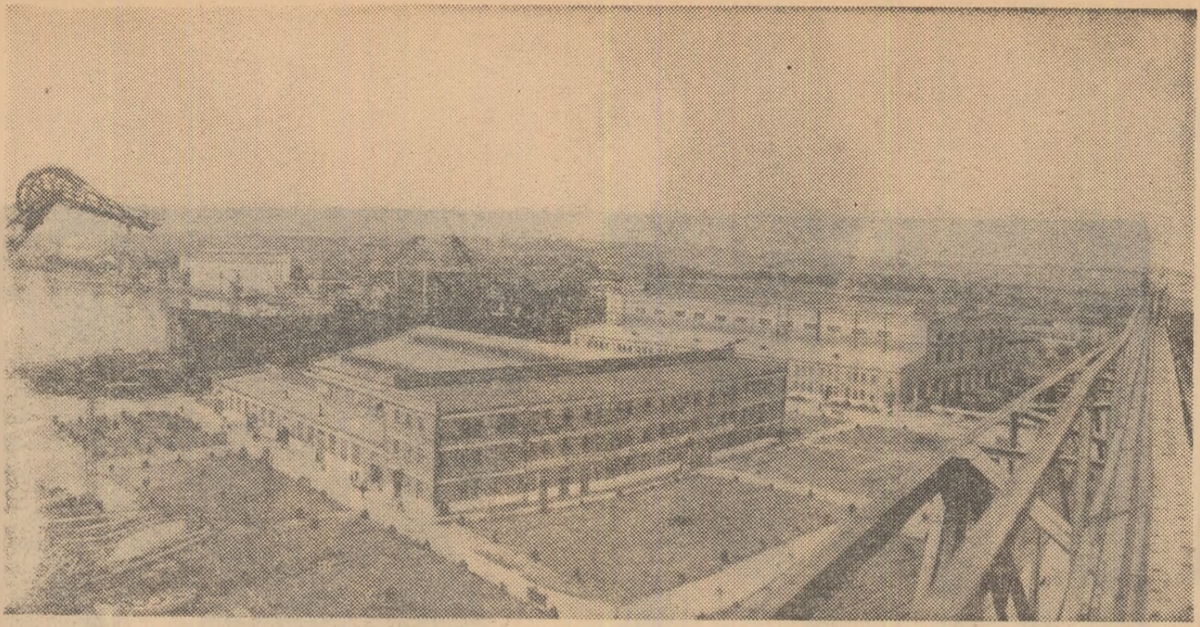
FLORESCU BEBE e dansator în tabără. Acasă, la Medgidia, elev în clasa a VIII-a, cu o clasă mai mică ca tatăl său, care e într-a IX-a, la cursul seral.

...ri zilei de 23 August, atît lor cît şi tuturor colegilor lor, să în-...oate condiţiile ca să devină ceea ce îşi doresc.

Text şi desene: TIA PELTZ

BLOCURI NOI ÎN ORAŞUL BRAŞOV Foto Gr. Prepeliţă

ȘANTIERUL NAVAL GALAȚI

La marginea bătrînului port Galați, pe malul fluviului Dunărea, pe o întindere imensă se găsește marele Șantier naval din Galați.

Povestea lui este veche: În cea de-a doua perioadă a sec. XIX, o dată cu dezvoltarea orînduirii capitaliste, în anul 1897, ia ființă un mic atelier de reparații de nave în fața docului plutitor. Atelierul primea comenzi de reparații ale vaselor străine de mare tonaj ce atingeau porturile Galați și Brăila. Cu toate încercările capitaliștilor de a dezvolta șantierul de la Galați acesta a rămas timp de peste 47 de ani la nivelul înapoiat neputîndu-se numi nici pe departe o întreprindere navală modernă.

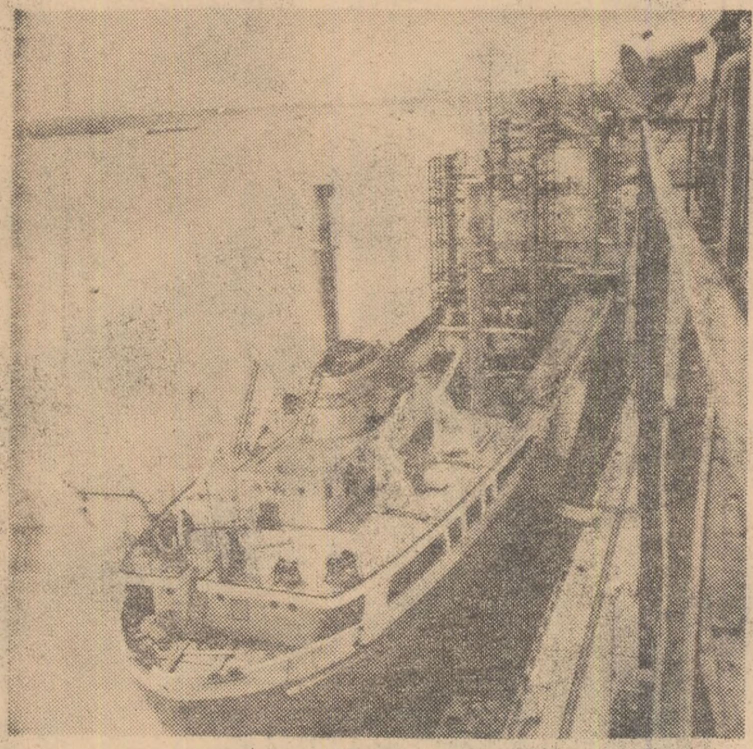
Dar Șantierul naval de la Galați cunoaște o adevărată dezvoltare și înflorire în anii regimului democrat-popular. S-au construit hale moderne, ateliere dotate cu poduri rulante, utilaj nou cu ajutorul căruia muncitorii constructori stăpîni ai atelierelor, născuți o dată cu șantierul, au trecut de la executarea unor reparații de nave, la construirea unor nave moderne, cu un tonaj din ce în ce mai ridicat. În 1948 s-au construit primele nave de 1.000 și 2.000 tone, iar în 1957 s-a început construcția motonavelor care pînă în prezent sînt în număr de 37. Către sfîrșitul anului 1957 șantierul a făcut un salt calitativ, a trecut la construirea cargourilor de 4.500 tone, proiectate în întregime în țara noastră. Tot aici se mai construiesc remorchere de 400 și 900 CP, bacuri metalice de 100 tone, șlepuri pentru mărfuri de 1.000—1.700 tone.

Și acum pe scurt să cunoaștem cîte ceva despre felul cum se construiește o navă. Nava fiind o construcție complexă, este necesar ca la ea să lucreze muncitori de diferite meserii, în hale mari și ateliere unde se confecționează piesele și se asamblează vasul. Într-o astfel de hală mare se găsesc mașinile de samblat tablă. Aici se curăță tabla de corpuri străine. Mai departe tabla trece în atelierul de confecționat, unde cu ajutorul mașinilor este tăiată. Apoi se decupează piesele după mărimile ce se cer pentru diferite tipuri de nave. Piesele tăiate trec mai departe în hala de asamblare. Lucrarea se face pe cală, unde se asamblează piesele prin sudură în sistemul piramidal (plecînd de la bază către partea de sus a navei). După ce vasul a fost construit se lansează în apă, pentru saturare. Urmează introducerea motoarelor, utilajelor anexe, ca: instalații de încărcare, cabine, tablourile de comandă etc. La sfîrșit se execută vopsirea și se face proba vasului.

Acestea sînt doar cîteva date. Ele nu pot exprima în întregime uriașa muncă de pe șantier. Șantierul naval Galați se poate mîndri cu mulți fruntași în producție și inovatori.

Prin asigurarea cu utilaje moderne și contribuția constructorilor navali, Șantierul naval Galați a devenit vestit în țară și peste hotare pentru navele construite la nivelul tehnicii mondiale.

MARIA NEGREA

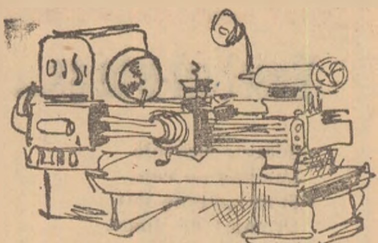

Noul cargou „Timișoara" de 4 500 de tone lansat la apă.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICE DIN R.P.R.

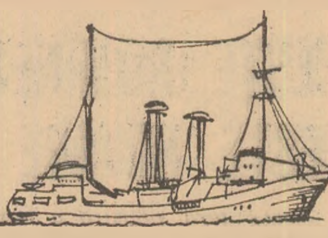
Al 15 000-lea strung romînesc

Constructorii de mașini-unelte de la Uzinele „Strungul" din Arad au realizat cel de-al 15.000-lea strung romînesc. În cei 14 ani de existență, uzina a produs o gamă variată de strunguri cu care au fost înzestrate numeroase uzine și întreprinderi din țara noastră. Cel mai nou tip de strung — S.N. 400 —, ce se află în prezent în producția de serie, permite prelucrarea cu mare precizie a numeroase piese de diferite dimensiuni și profile.

Al 11-lea cargou

GALAȚI. — La Șantierul naval din Galați, de curînd a fost lansat la apă, cel de-al 11-lea cargou de 4.500 de tone. Noul cargou a primit numele orașului Bacău. Datorită extinderii sistemului de croire a tablei după albume și a sudurii automate și semiautomate, consumul de metal la noul cargou a fost redus cu circa 150 de tone față de prima navă de acest tip.

Funiculare pasager

În întreprinderile forestiere din regiunea Brașov se execută numeroase lucrări de mecanizare a procesului de producție, în scopul creșterii productivității muncii și micșorării efortului fizic al muncitorilor. Pe această linie, recent, la exploatările forestiere din Făgăraș și Homorod, au fost date în exploatare două noi funiculare pasager. Pînă acum, în întreaga regiune, întreprinderile forestiere dispun de peste o sută de funiculare de diferite tipuri.

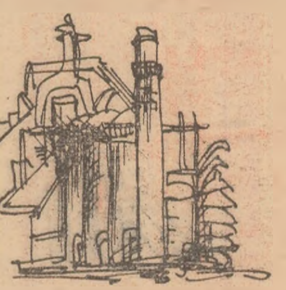
La nivelul tehnicii mondiale

De curînd pe poarta Fabricii de rulmenți din Bîrlad a ieșit cel de-al 10-lea milion rulment. Tehnologia în construcția de rulmenți a fost însușită de metalurgiștii bîrlădeni, ca și cei din Brașov, în anii puterii populare. În ultimii ani se fabrică rulmenți cu caracteristici superioare la nivelul tehnicii mondiale. Se fabrică astăzi la Bîrlad rulmenți pentru vagoane, pentru locomotive Diesel, pentru autovehicule și tractoare, rulmenți pentru mașini-unelte ca și pentru utilaj petrolier.

Inovații valoroase

În Combinatul siderurgic Hunedoara, mișcarea de inovații ia o amploare tot mai mare. Zilele acestea la cabinetul tehnic al combinatului a fost înregistrată cea de-a 250-a inovație din acest an. Dintre acestea, 185 de inovații au fost deja aplicate, ele aducînd economii antecalculate în valoare de 5.628.000 lei. Printre inovatorii cei mai activi se numără lăcătușul Anghel Viorel care a propus de curînd o „Freză cilindro-frontală cu dinți montați". Tot lui îi aparține inovația „Ștanță pentru decuparea ecliselor de lanț" care se aplică cu succes la laminorul de 650 mm.

Mijloace moderne de reanimare

Unul din domeniile în care medicina a făcut progrese importante, obținîndu-se succese impresionante, este acela al tratării stărilor de îmbolnăvire gravă care pot duce la oprirea inimii urmată de moarte. Atît datorită realizărilor din biochimie și medicină și perfecționării tehnicii și aparaturii, cît și prin curajul și priceperea medicilor, o serie de bolnavi care altădată mureau o dată cu oprirea inimii și a respirației astăzi sînt readuși la viață — reanimați. Dacă medicul intervine imediat după oprirea inimii bolnavului, nu mai tîrziu de 4-5 minute, în multe cazuri poate să reușească ca inima acestuia să bată din nou și organismul să-și recapete viața.

Procedeele prin care se încearcă reanimarea bolnavului a cărui inimă s-a oprit sînt numeroase și variate. Unele acționează asupra inimii și circulației sîngelui, iar altele asupra respirației. Se începe de obicei cu masajul indirect al inimii, realizat prin apăsarea ritmică a toracelui (pieptului) bolnavului într-un ritm de 50-60 de comprimări pe minut sau cînd oprirea inimii s-a produs pe masa de operație prin masajul direct al acesteia cu mîna. Reapariția bătăilor inimii se poate obține și cu ajutorul unui aparat electric (stimulator electric al inimii). Concomitent este necesar ca bolnavul să înceapă să respire din nou pentru ca sîngele să se poată încărca cu oxigenul atît de necesar menținerii vieții. În acest scop se face respirația artificială fie cu aparate speciale, fie, în lipsa acestora, prin insuflarea ritmică a aerului în plămînii bolnavului direct „de la gură la gură" de către medic sau altă persoană sănătoasă.

Se mai pot utiliza ca mijloace ajutătoare transfuzia intraarterială de sînge (introducerea de sînge direct în arterele bolnavului), precum și unele medicamente introduse prin injectare direct în camerele inimii. Folosindu-se aceste procedee s-a reușit pînă în prezent să se salveze viața a cîtorva mii de bolnavi a căror inimă se oprise, fie cu ocazia unei operații, fie în cursul unor boli de inimă sau plămîni. Totodată, cunoscîndu-se aceste procedee de reanimare, se pot face cu succes și mai multă siguranță unele operații pe inimă, riscul morții prin oprirea inimii fiind mult mai mic. În țara noastră, aceste metode moderne de reanimare au dat rezultate remarcabile, ele fiind tot mai frecvent utilizate. Rezultate deosebit de valoroase au fost obținute de către colectivele de reanimare din clinicile chirurgicale ale spitalelor Fundeni și Panduri.

Dr. VICTOR NICOLAESCU
candidat în științele medicale

Echipa celor mici

7 iulie 1963. Pe stadionul Progresul din Capitală e zarvă mare. Sute de copii veniți să-și încurajeze echipa favorită discută neastîmpărați și veseli înaintea „marelui" meci..., care nu este altul decît finala campionatului de pitici pe orașul București. Protagoniste, echipele cluburilor Rapid și Steaua. Cele mai bune echipe de pitici din cele 44 care s-au întrecut în campionatul ediției 1962—1963.

Meciul este spectaculos și pasionant, stîrnind aplauze „la scenă deschisă". Cei mai buni se dovedesc rapidiștii, care înving cu scorul de 4—0. Primii în București. Este un titlu care face cinste echipei de pitici Rapid.

Adevărată „pepinieră" de fotbaliști, asociația sportivă Rapid „crește" nu mai puțin de 70 de mici jucători. Criteriul de selecție pentru echipele de pitici — asociația are mai multe echipe, grupe pe vîrste — înclinația pentru acest sport și-n egală măsură îndeplinirea condiției de școlari buni. Notele rele atrag eliminarea din echipă. Ceea ce nu prea se întîmplă, deoarece ei vor să fie primii și în sport și la învățătură.

În cadrul asociației antrenamentele piticilor se desfășoară cu pasiune și... seriozitate. Copiii iubesc fotbalul și vor să-l învețe bine. Iar condițiile de antrenament sînt minunate. Zeci de mingi, echipament complet ca la cei mari. Antrenorii sînt totodată și buni prieteni, sfătuitori. La rîndul lor își amintesc cu tristețe de primii lor pași în fotbal. Mingi de cîrpă, pantaloni rupți în genunchi și apoi... bătaie acasă. Pe vremea lor nu se pomenea de echipament pentru copii. Dragostea lor pentru fotbal se revarsă cu dărnicie asupra micilor vlăstare care îndrăgesc acest sport.

Ei sînt schimbul de mîine al fotbalului romînesc. Iar dacă azi Stelian Marin, Popescu Marian, Pareșcura Gheorghe, Zapanovici Mircea sau Strat Iosif sînt doar mici și talentați pitici rapidiști, mîine, cine știe, poate îi vom întîlni pe marile stadioane purtînd cu cinste culorile Republicii Populare Romîne.

MARIUS POP

Echipa de pitici a clubului Rapid, campioana orașului București pe anul 1963 !

Fază dintr-un meci de handbal disputat în tabăra locală din Snagov-Sat

CONCURSUL NOSTRU PENTRU CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE

Măreață și mereu nouă

În această vacanță, ca și în celelalte, am pornit la drum pentru a cunoaște marile realizări ale regimului nostru democrat-popular, oamenii săi minunați, munca și viața lor. De la tabăra locală a Școlii de 8 ani nr. 13 Ploiești am pornit la drum...

E luni 22 iulie 1963. Ora 9,30. Sîntem în fața Uzinei „1 Mai"-Ploiești, uzină ce fabrică utilaj petrolier. Sălile de lucru sînt mari, luminoase. Ne impresionează în mod deosebit înaltul grad de mecanizare. Vedem cum se acționează ciocanele cu aburi, podurile rulante... Muncitorii din această uzină sînt meșteri pricepuți, au cunoștințe multilaterale. Aflăm că multe din produsele acestei uzine iau drumul exportului. Și peste tot sînt bine apreciate. Ora 17. Rafinăria 3 — Teleajen. Și în această uzină putem vedea cu cît entuziasm lucrează muncitorii pentru a da produse de înaltă calitate. Aici am avut prilejul să stăm de vorbă cu un muncitor fruntaș care ne-a povestit despre linia modernă cu care se lucrează în rafinărie.

Marți 23 iulie. Ora 11. Vizităm țesătoria „Olga Bancic" din Păulești. Această întreprindere, ca și celelalte, se deosebește cu mult de cele din trecut. O muncitoare fruntașă ne-a povestit despre grija permanentă pe care o are partidul și guvernul nostru pentru oamenii muncii, pentru crearea unor condiții bune de lucru și viață. Ora 16. Vizităm Termocentrala de la Brazi, apoi spre... București.

Miercuri 24 iulie. Oriunde am privi ne întîmpină zvelte blocuri de locuințe, șantiere de construcții. Capitala patriei e în plină tinerețe. Plimbîndu-ne prin București am văzut „Casa Scînteii", sala Palatului Republicii și multe alte clădiri de o rară frumusețe.

Joi 25 iulie. Vizităm marea hidrocentrală „V. I. Lenin" de la Bicaz. Mii de oameni au sfredelit stînca, au pușcat, au escavat, au tăiat drumuri, au clădit, au montat, au mutat de cîteva ori Bistrița cînd pe un mal, cînd pe celălalt. La 1 iulie 1960 barajul a fost definitiv terminat. Este și data nașterii lacului, care are o suprafață de 3 300 ha. Astfel, Ceahlăul, după milenii de singurătate, s-a pomenit în tovărășia... chipului său măreț ivit pe fața lacului întins și plin de farmec, ca o oglindă din povești. De la lacul de acumulare, prin munte, trece tunelul de aducțiune pînă la Stejaru, unde se află și uzina. Uzina are patru etaje. Jos este sala turbinelor, iar deasupra sala generatorilor. Interiorul este cît se poate de atrăgător. Porțelanul ca de sticlă căptușește pereții de un verniu strălucitor, carcasele turbinelor, de un verde mai închis, balustradele nichelate, geamurile imense ca de seră. Și... și totul este condus de nouă oameni. Atîția sînt cu toții : nouă ! Ochii a nouă oameni doar, degetele lor apăsînd butoane și învîrtind manete reglează și dirijează prefăcînd apele Bistriței într-o Bistriță a kilowaților. Fluviul de energie electrică este purtat peste munți și ape, de-a lungul văilor, de-a latul cîmpiilor, oriunde se profilează la orizont siluetele pline de forță ale stîlpilor de înaltă tensiune.

Bicazul desfășoară deasupra Moldovei pînă în țara de sus, a Sucevei, un evantai de lumini : mai întîi la Fabrica de relon de la Săvinești, la Fabrica de azotați pentru îngrășăminte chimice de la Roznov, la Combinatul de mase plastice de la Borzești, la Fabrica de țevi de la Roman, la cea de antibiotice de la Iași, la multe altele.

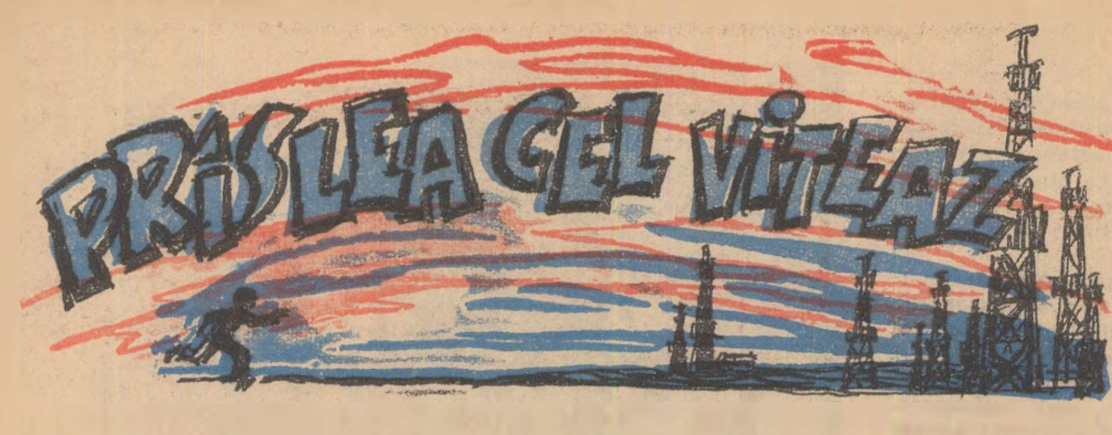

Dacă Ceahlăul, acest munte ce-a stat de strajă peste pămînturile Moldovei, ar putea vorbi, ne-ar spune că nici una din epocile prin care a trecut de-a lungul istoriei nu-i ca aceasta : măreață și mereu nouă.

CONACHI GHEORGHE
clasa a VII-a
Școala de 8 ani nr. 13, Ploiești.

Nou peisaj arhitectonic pe B-dul Lacul Tei din Capitală

Povestea aceasta am auzit-o într-o seară, la un foc de tabără, undeva la poalele Parîngului, în satul Novaci, care prin numele lui amintește de Baba Novac, unul din vestiții căpitani ai lui Mihai Viteazu.

Cel care povestea era un ofițer nu prea în vîrstă, înalt, blond, care fusese invitat să vorbească pionierilor despre întîmplările din acel neuitat august 1944. Flăcările focului jucau în fel și chip, aruncînd umbre și lumini pe fața povestitorului.

...Era în august 1944. Într-o gară mică, undeva la miazănoapte de Ploiești, se pripășise un copil de vreo 11—12 ani. Îl chema Niculăiță. N-avea părinți. Văzîndu-l fără adăpost, îl luase pe lîngă el acarul Petrică Bălan, un om în vîrstă, fără familie. Niculăiță era mic, slăbuț și toată ziua se juca printre vagoane sau privea aparatele care țăcăneau mereu în biroul impiegatului. Acolo, de două zile, stătea un fascist cu privirea aprigă, înarmat cu un pistol automat. Ce păzea fascistul german, asta nu știa Niculăiță. Îl auzea pe taică-său adoptiv vorbind cu ceilalți ceferiști că la București începuse lupta împotriva hitleriștilor — dușmani înrăiți ai poporului nostru, că nemții se împotriveau din răsputeri. Dar, cu fiecare zi erau tot mai disperați și neputincioși.

Prea multe nu înțelegea băiatul, dar un lucru înțelesese sigur: că hitleriștii sînt oameni răi. Acum, cînd începuseră lupta împotriva lor, nici un ceferist nu mai avea voie să plece în sat, iar la biroul șefului de gară se întruneau mereu ofițeri hitleriști, care discutau cu glas tare, fumînd și bînd fără măsură.

În dimineața aceea, Niculăița se juca în sala de așteptare cu Țumpi, un cățeluș pripășit și el pe lîngă gară. Deodată auzise glasul unui domn civil, care vorbea cu un hitlerist.

— Tot ce se poate ca muncitorii să fie înarmați. Nu rămîne decît așa: să dăm alarma aeriană și cînd toți sînt la adăpost să aprindem sondele!

Niculăiță ciulise urechile. Bănuia că fasciștii vor să pună ceva rău la cale, așa că fugi într-un suflet la tatăl său adoptiv.

Acarul Petrică Bălan dîndu-și seama despre ce este vorba se sfătui de îndată cu ceilalți ceferiști.

Trebuie să anunțăm pe nea Nicolae Albu de la sonde. Dar cine poate scăpa de aici? Că hitleriștii sînt cu ochii în patru.

— Și-acolo, la sonde, sînt tot așa, păziți de hitleriști...

Niculăiță îi asculta cu încordare. Înțelesese și ar fi vrut să le vină în ajutor, să poată să facă ceva ca sondele să fie salvate. Deodată îi veni o idee.

— Merg eu, tătucă, se oferi el. Știi ce am să fac? O să-mi umplu sînul cu mere de aici din pomul de lîngă gară și zic că le duc în sat la domn' primar... că domn' primar e prieten cu hitleriștii...

Niculăiță făcuse întocmai cum spusese. Fascistul de gardă îi dăduse voie să plece. Văzînd însă că în loc să se îndrepte spre sat o rupse la fugă pe deal, spre sonde, țipase:

— Halt, halt! Înapoi! Zurück!

Dar Niculăița fugea mîncînd pămîntul. Deodată se auziră împușcături. Țumpi, care alerga alături, începu să schelălăie. Fusese lovit. Niculăiță îl luă în brațe. Mai avea doar cam o sută de metri pînă la sonde cînd, din față, se auziră alte răpăituri: acum trăgeau și hitleriștii care păzeau sondele.

Băiatul simți ceva ca o arsură în obraz și în umărul stîng, dar continuă să fugă. „Trebuie să ajung la nea Albu... Trebuie să ajung la nea Albu..." își spunea el.

Privirile i se încețoșau însă și, poticnindu-se, căzu.

— Nene Albu... nene Albu..., murmura el în neștire, tîrîndu-se spre sonde.

Din sîn i se revărsaseră merele mari, roșii ca și cămășuța lui pătată de sînge.

Deodată, din față, cîțiva muncitori se repeziră spre copil. Ajungînd la el, cel mai bătrîn îl luă în brațe.

— Mă, băiatule, ce-oi fi căutînd tu în bătaia puștilor hitleriste, hai? Și ia-n te uită ce mere frumoase! Cine ni le-a trimis, hai, Prîsleo?

— Vor să dea foc... sonde... m-a trimis... nea Bălan... tătuca... Vor să... alarmă... și cînd fugiți la adăpost... ei să... puie foc...

— Ce-i aici? Cine acest copil? Bandit! Hoț! Înapoi! Spion! Caput! Face legătur' spion! Ce spus, bandit? începu să răcnească un hitlerist care alergase în urma muncitorilor.

Curînd, alți fasciști care erau de gardă la sonde sosiră și înconjurară grupul format în jurul copilului.

— Ce spune agent? Spion! Spune imediat sau te omor! răcnea șeful gărzii, stînd cu pistolul ațintit spre pieptul lui nea Albu.

— Nimic, nimic, domnule. A vrut să ne aducă niște mere și v-ați apucat să trageți, bată-vă dumnezeu de neoameni! Iacă, acum l-ați omorît, mișeilor. Ai adus încaltea mere pentru toți, Prîsleo, să știi... Eu sînt nea Albu. Dar ce ți s-a năzărit să vii încoace cu mere? De astea ne arde nouă acum, măi copile, hai? întrebă el în timp ce-i lega umărul rănit.

Niculăiță nu mai putea vorbi. Voia să pună din nou pentru ce a venit, dar simți deodată că se cufundă într-o negură adîncă. Nea Albu însă, îl întreba așa ca să-i înșele pe hitleriști.

Sondele n-au fost incendiate. Cînd hitleriștii au dat alarma falsă ca muncitorii să plece de lîngă sonde, nici unul nu s-a grăbit să alerge la adăpost. Iar în după-amiaza zilei, trupele romîne și sovietice au înaintat dinspre Ploiești și i-au încolțit pe hitleriști, nimicindu-i în luptele care s-au dus pe dealurile de la miazănoapte de gara unde lucra acarul Petrică Bălan.

În vremea asta, Niculăiță zăcea fără cunoștință, cu obrazul stîng rănit de glonț și cu umărul zdrobit. N-avea de unde ști toate acestea. Abia tîrziu, la spital, a aflat totul de la nea Albu.

— Mă, Prîsleo, mă, să te faci bine, auzi? îi spusese nea Albu. Tii, ce idee ai avut cu merele alea ca să scapi de hitleriștii de la gară și să nu te bănuiască nici ăi de la sonde. Mă, Niculăiță, tu ai fost... ce mai calea-valea, tu ești mai viteaz decît Prîslea cel din poveste cu merele de aur, auzi?

În ochii bătrînului luceau lacrimi privind obrazul copilului care rămînea însemnat pe toată viața.

Povestitorul și-a sfîrșit istorisirea aici. Flăcările focului de tabără jucau aruncînd umbre și lumini pe chipu-i cu obrazul stîng brăzdat de o cicatrice...

SEVER NORAN

În cîntecul de astăzi,
cînd patria-și adună
buchetele-mplinirii
pe-ntinsurile ei,
e dragostea-nchinată
pornirii de furtună
ce-a ridicat poporul
în August 23.

În steaua ce lucește
pe frunțile de blocuri,
în cerul Hunedoarei
cu jerbe de scîntei,
e slava luptei care,
țîșnind pe-aceste locuri,
a ridicat poporul
în August 23.

Pe cîmpul ce se-ntinde
din zare pînă-n zare,
în foșnetul recoltei
cu bobi de aur grei,
e lauda adusă
chemării-nnoitoare
ce-a ridicat poporul
în August 23.

În tabără, cînd steagul
'l-nalță pionierii,
în noile orașe
cu soare mult pe-alei,
e-un glas de mulțumire
și-un zîmbet al puterii
ce-a ridicat poporul
în August 23.

Și-n slava-acestei zile,
trăind fără de moarte,
e întruparea vie
a marilor idei
ce le-a-nălțat Partidul,
privind prin timp, departe
cînd a condus poporul
în August 23.

MIHU DRAGOMIR

POȘTA LITERARĂ

Ungureanu Victor — Cravna-Oltenia. *Cîteva versuri mai izbutite în „Oile" („Mielușeii sar, se joacă / De urît să le mai treacă...") și în „Vulpea" („Vulpea lacomă, șireată / A venit la noi odată, / Să fure găini și pui / Fără voia nimănui"). Restul pe teme prea complicate pentru anii tăi, nu prezintă interes.*

Dumitru Marian — Mărgineni-Argeș. *Ne-ai trimis un fel de strigături în care prea se repetă „bucurie" și „gospodărie", „sat" și „matostat" etc. Poate ne scrii cîteva rînduri despre viața satului, despre vacanța de vară, despre începerea noului an școlar.*

Gherdan Liana — Nucet-Crișana. *Transmite felicitările noastre tovarășilor instructori, bibliotecari și pionierilor de la Școala de 8 ani din Nucet pentru frumoasa inițiativă a serilor literare. Versurile tale sînt corecte — și atît. De ce nu încerci să te ocupi de teme mai personale: imagini din natură, din școală — într-un cuvînt, lucruri pe care le cunoști nu atît din lectură sau din auzite, ci din propria experiență?*

Mihordea Mariana — Bîrlad. *Basmul cu pricina mi se pare alcătuit din motive și fragmente bine cunoscute (frații Grimm, Ispirescu etc.) pe care le-ai însăilat cu oarecare îndemînare, dar cu greșeli gramaticale inadmisibile la o elevă de clasa a VIII-a.*

Mărghitan Gheorghe — Ictar-Banat. *Cumpănește bine ce vrei să spui înainte de a lăsa cuvintele să alunece pe hîrtie. Rima nu poate fi nici ea întîmplătoare, pusă așa „ca să se potrivească" („Și să stau acolo, doară, / Să privesc ca odinioară...". Aici, evident, „doară" e folosit arbitrar, adică... într-o doară). Fiecare cuvînt trebuie să aibă rostul lui, în legătură cu cele dinainte și cu cele ce urmează. Așteptăm impresiile din vacanță.*

Brînzei Doina — Cîmpulung-Suceava. *Ambele piese „de buzunar" au calități remarcabile. Fraza e sigură, concisă, expresivă, situațiile clare, iar efectul comic, deși insuficient reliefat, se reține. Spre deosebire de multe alte corespondențe cu veleități beletristice, cele patru pagini ale tale sînt scrise impecabil, vădind o bună cunoaștere a elementelor literare. Așteptăm cu încredere lucrări noi*

DAN DEȘLIU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"